

Cinc anys enrere el korfball va tenir una certa volada: la selecció catalana es movia amb comoditat als campionats internacionals i l'únic equip sènior lleidatà jugava i guanyava en lligues nacionals. Però avui aquest esport inclusiu és el més minoritari de les terres de Ponent, amb només mitja dotzena de practicants actius de l'IES Lladonosa de Lleida.

Per JBC

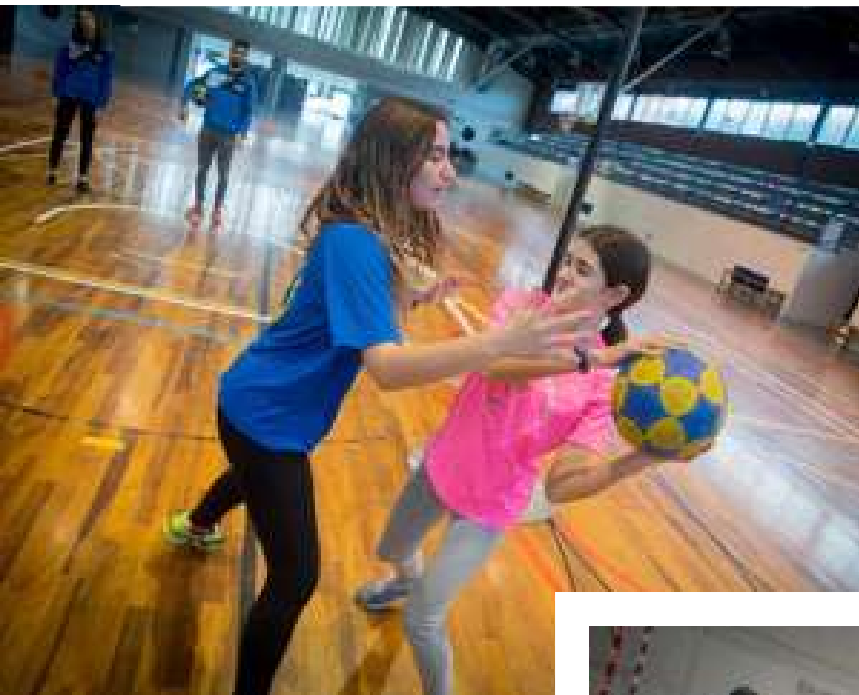
KORFBALL

UN GOL PER LA IGUALTAT

El korfbal és un esport minoritari, ho és tant que a Lleida ja no hi ha prou practicants per formar un equip amb què es pugui competir en cap lliga regular. Les adversitats són per superar-les, i des de l'IES Lladonosa no es rendeixen tan fàcilment. "Aquest esport és molt inclúsiu perquè els equips no poden ser mixtes, són mixtes", explica Yolanda Giralt, professora d'educació física i coordinadora del Pla Català de l'Esport. "El korfbal ve d'Holanda, on la seua pràctica és més popular que no pas el bàsquet, per exemple, i des de sempre han jugat nois i noies junts", explica l'Àlex Romero, que dos dies per setmana entrena els alumnes del Lladonosa i fins l'any passat jugava a l'equip sènior de Lleida. "Els equips són mixtes i a l'hora de cobrir-se sí que els

KORFBALL

PASSADA. Quan el jugador té la pilota només pot moure un peu per buscar algun company a qui passar-la. Això obliga la resta a moure's constantment.

ENTRENAMENT. L'Àlex supervisa un partidet de dos contra dos al pavelló de Pardinyes, on els alumnes de l'IES Manuel Lladonosa entrenen cada setmana.

nois van amb els nois i les noies amb les noies”. La cistella està situada a tres metres i mig d’alçada i no té cap tauler per facilitar l’encert. Els punts es conten per gols i tant és la distància des de la qual es faci diana. “Aquí no es pot botar la pilota, així que són els companys els que s’han de moure contínuament per facilitar la passada”, explica l’Hèctor, que va conèixer el korfbal en una demostració a l’escola i s’hi va apuntar. L’Ona també

és una de les jugadores més joves. “El que més em va atreure va ser el fet que juguessin nens i nenes junts, a la resta d’esports sempre ens separen i aquí podem estar tots junts sense problemes”, diu.

La pilota té les mateixes dimensions que una de futbol, però té uns acabats que la fan més fàcil d’agafar. “Nosaltres esperem que a poc a poc s’hi aficioni més gent i tornem a recuperar equips per poder competir fora de Lleida”, explica l’Àlex. “A les

comarques gironines els consells esportius hi han apostat amb determinació i existeixen molts equips i lligues regulars.” No hi ha clubs de referència ni jugadors famosos, tan sols un esport d’equip fàcil d’aprendre i molt complet: demana una bona coordinació corporal, s’ha de tenir punteria, cal treballar molt bé amb els companys. Millorar en la tècnica i perfeccionar les tàctiques és com en qualsevol esport, a còpia de jugar i practicar.